

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е
№75
гр. Перник, 26.03.2013 г.

Административен съд - Перник, в закрито съдебно заседание на двадесет и шести март през две хиляди и тринадесета година в касационен състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА
СЛАВА ГЕОРГИЕВА

като разглежда докладваното от съдия Георгиева административно дело № 115 по описа на съда за 2013г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 229 от Административно процесуалния кодекс.

Образувано е по частна жалба от Б.С.М.***, чрез пълномощника му адв. П.*** против протоколно определение от 25.02.2013г., постановено по дело № 575 от 2012г. по описа на Трънския районен съд, с което е даден ход на делото и е отхвърлено направено възражение за неподсъдност на производството по делото.

Частния жалбоподател поддържа, че атакуваното определение е неправилно. Излага доводи, че ТРС е следвало да прекрати производството по делото и да изпрати същото по подсъдност на Административен съд Перник.

Административен съд Перник, в касационен състав за да се произнесе по допустимостта на частната жалбата, съобрази следното:

Производството пред районен съд Трън е образувано по молба на Б. С. М.*** с правно основание чл. 11, ал. 4 от ПП на ЗСПЗЗ. Съдът е приел, че е местно компетентен по предявената претенция, с оглед на което е отказал да прекрати производството по ГД № 575 от 2012г. и да изпрати делото по компетентност на Административен съд-Перник. Визираният съдебен акт е постановен на основание чл. 135, ал. 1 от АПК, съобразно който всеки съд решава сам дали заведеното пред него дело му е подсъдно. Подсъдността е абсолютна процесуална предпоставка за образуване на производство, за която съдът следи служебно. Районен съд Трън е приел жалбата за разглеждане като е преценил, че е компетентният по място съд и делото му е подведомствено. Съгласно пар. 19 от ЗИД на АПК, обн. ДВ, бр. 39 от 2011г. индивидуалните административни актове по ЗСПЗЗ и ПП на ЗСПЗЗ и отказите за издаването им, с изключение на тези, издадени от министъра на земеделието и храните, могат да се обжалват пред районния съд по местонахождение на имота по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Постановените по този ред актове на районния съд подлежат на касационно обжалване пред административния съд по реда на Административнопроцесуалния кодекс, който разглежда жалбата в състав от трима съдии. Следователно в

цитираните разпоредби е предвидено изключение от правилата на подведомствеността, регламентирана в чл. 128, ал. 1 от АПК. По силата на правилото, че специалният закон дерогира приложението на общия закон, уредената в специалния закон подсъдност изключва общата родова подсъдност по АПК. Без значение е дали се атакува валидността на акта или друг негов порок, тъй като се касае за оспорване на един и същ административен акт. В случая от значение е, че се атакува акт, постановен на основание чл. 11, ал. 4 от ПП на ЗСПЗЗ, а за тези актове правилото за родова подсъдност се урежда от пар. 19 от ЗИД на АПК, която се явява специална разпоредба по отношение на общата на чл. 128, ал. 1 от АПК. Поради това следва да се приеме, че и дори ъ когато искането е за обявяване на нищожност на издаден в производството по чл. 11, ал. 4 от ПП на ЗСПЗЗ административен акт, компетентен като първа инстанция е съответният районен съд.

С оглед на това с оспореното пред административен съд Перник протоколно определение районния съдия изрично се е произнесъл по възражението за неподсъдност, което нито прегражда по-нататъшния ход на производството, нито е от категорията на изрично посочените за обжалване съдебни актове по чл. 229, ал. 1, т. 2 от АПК. Определението, постановено по възражение за подсъдност, не подлежи на самостоятелен съдебен контрол извън контрола на крайния акт на съдебното производство, тъй като не препятства развитието на процесуалното отношение между страната и съда. Контролът относно правилността на преценката на сезирания съд, се извършва по пътя на инстанционния контрол върху крайния съдебен акт.

С оглед на изложеното оспорваното протоколно определение не подлежи на обжалване, поради което релевираната частна жалба е недопустима и на основание чл. 215, т. 4 от АПК във вр. с чл. 236 от АПК същата следва да се остави без разглеждане, а настоящето производство да се прекрати.

Така мотивиран, касационен състав при Административен съд Перник

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ частната жалба на Б.С.М.***, чрез пълномощника адв. П.*** срещу протоколно определение от 25.02.2013г., постановено по ГД № 575 от 2012г. по описа на районен съд Трън, с което е даден ход на делото и е отхвърлено направено възражение за неподсъдност на производството по делото.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. дело № 115/2013г. по описа на Административен съд Перник.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: /п/

Членове: 1./п/

2./п/